

[Finansministeren.]

man ikke søgte dets likviditetsmæssige følger virkninger neutraliseret gennem salg af obligationer i de perioder, hvor likviditetsudvidelsen finder sted. Hvis man uden videre stoppede salget af statsobligationer i folketingets ferie, ville dette netop kunne kritiseres som et forsøg på at ændre den økonomiske politik uden om tinget.

Til bemærkninger om de kommende års skatteyderes byrder til renter og afdrag på statslånene skal anføres, at der ikke er tale om byrder for det danske samfund set under ét, men om overførsler mellem danskere indbyrdes.

Af *Kaj Hansen* (DKP) til boligministeren (28/6 76):

„Hvad agter ministeren at foretage sig for at sikre, at lejerne, som efter ejerlejlighedsloven ønsker at overtage ejendomme, også er i stand til at opnå lån i banker og sparekasser?“

(Spm. nr. 621).

Begrundelse.

Det var en absolut forudsætning ved gennemførelse af loven om ejerlejligheder, at de lejere, som ønskede det, også skulle have sikkerhed for, at de kunne opnå lån i banker og sparekasser ved finansieringen af udbetalingerne.

I forvejen har lejernes muligheder for at overtage ejendomme været meget problematiske, bl.a. fordi der skulle betales en overpris på 25 pct. og endvidere på grund af den meget korte frist for lejerne til dels at beslutte sig, dels at oprette andelsboligforening og opnå de nødvendige lån.

Det er nu sådan, at bankernes og sparekassernes udlånsloft betyder, at der nægtes lejerne lån, og derefter er der overhovedet intet tilbage af loven til fordel for lejerne, men udelukkende et profit- og spekulationsobjekt for ejerne.

Boligminister *Helge Nielsens* svar (12/7 76):

De nye regler i ejerlejlighedsloven tog sigte på, at lejerne i ældre udlejningsejendomme, som ejeren ønsker at opdele i ejerlejligheder, først skal have tilbudt at overtage ejendommen på andelsbasis. Det var

forudsat, at lejere, som måtte ønske at tage imod tilbudet, må have rimelige muligheder for at skaffe sig de nødvendige lån til at overtage ejendommene.

For at lette dette blev der under gennemførelsen af de nye regler ikke alene peget på lånemuligheder i pengeinstitutterne, men også åbnet adgang til at optage lån i realkreditinstitutterne til finansieringen.

Lånemulighederne i pengeinstitutterne er — som det også var tilfældet, da lovreglerne blev gennemført — under det almindelige udlånsloft. Der er nu sket en vis stramning af pengeinstitutternes udlånsvirksomhed, men pengeinstitutterne kan fortsat yde lån til det formål, der her er tale om. Det må blot ske inden for de rammer for den samlede lånevirkosomhed, der er aftalt mellem Danmarks Nationalbank og pengeinstitutterne.

Det er indtil nu ikke mit indtryk, at andelsovertagelser af udlejningsejendomme er blevet hindret af, at der ikke har kunnet skaffes rimelige lånemuligheder, men jeg vil naturligvis følge udviklingen med opmærksomhed.

Af *Erlendsson* (FP) til økonomiministeren (28/6 76):

„Mener ministeren, at det er rimeligt, at Danmarks Statistik under trussel af bødestraf og retsforfølgelse afkræver forretningsfolk oplysninger, der i fuldt omfang er tilgængelige hos anden offentlig myndighed, hvorfra de rutinemæssigt kan tilvejebringes?“

(Spm. nr. 622).

Begrundelse.

Hvert år tilsendes de handlende skemaer med rubrikker til udfyldelse for det sidst afsluttede regnskabsår vedrørende 1) totalomsætning, 2) varekøb, 3) lagerværdier, 4) løn- og personaleudgifter, 5) lokaleudgifter, 6) driftsmidler (samtlige afskrivninger i henhold til årsregnskab, såvel ordinære som ekstraordinære) og 7) andre udgifter og omkostninger.

Samtlige oplysninger er på det aktuelle tidspunkt allerede afgivet til skattemyndighederne. Dette er blot et eksempel på den emnekreds, der dækkes af spørgsmålet.

Med den opsvulmede offentlige sektor, vi